

JUDr. Jiří Heger

Život pana Hegera byl natolik pestrý, plný neuvěřitelných, vzrušujících událostí a setkání, až si říkáme, že se snad vše nemohlo vejít do jednoho lidského života.

Pan Heger se narodil 16. 2. 1934 ve Dvoře Králové nad Labem do velmi chudých poměrů. Během války navštěvoval obecnou školu, od první třídy se díky své tetě začal učit hrát na piano.

Po válce pan Heger studoval na gymnáziu ve Dvoře Králové n. L. V 16 letech vstoupil do KSČ.

Během studia na gymnáziu byl Jiří Heger zcela pohlcen láskou k hudbě a divadlu. Hlásil se na AMU, kvůli administrativní chybě se na školu nedostal. Nastoupil tedy jako brigádník k technickým službám a pak do cihelny, po práci si studoval hudbu. Asi po půl roce byl rozhodnutím komunistické strany přinucen k vysokoškolskému studiu.

Byl přijat na Fakultu mezinárodních vztahů na pražské VŠE. Při studiu se stále věnoval hudbě a dirigoval vysokoškolský sbor. Později absolvoval i doktorandské studium mezinárodního práva na UK.

S Naďou, svou budoucí ženou, se znali již od dětství, ona studovala v tehdejším Sovětském svazu. Přihlásil se tedy také ke studiu v SSSR, dostal se do Moskvy na Orientální fakultu Institutu mezinárodních vztahů. Na pokyn československého ministerstva zahraničí se jeho studijním oborem stal Afghánistán. Pan Heger byl jediným studentem tohoto oboru, učil se afghánský úřední jazyk pašto. Pak si přibral ještě studium Íránu, včetně perštiny.

Při návštěvě Nadi v Kyjevě se nechali na úřadě oddat, i když šlo tehdy spíš o recesi, jsou spolu už víc jak šedesát let.

Po návratu ze SSSR byl jako odborník na Írán a Afghánistán přijat na československé Ministerstvo zahraničních věcí. Odmítl jet do Tel Avivu a nastoupit do funkce tajemníka na velvyslanectví, studoval Afghánistán, chtěl tedy pracovat tam. Ale strana rozhodovala jinak. Dal na ministerstvu výpověď a šel pracovat do kladenských hutí. Po roce a půl dělnické práce se do Afghánistánu přeci jen dostal jako člen velvyslanectví v Kábulu a zemi si zamiloval. Po roce 1968 pracoval na konzulátu v Íránu. Díky odbornému vzdělání a znalosti perštiny a jazyku pašto se dostal až k představitelům afghánské královské rodiny nebo k vrcholným představitelům Íránu.

Pan Heger vždy říkal, co si myslel a co považoval za správné, což mu přinášelo problémy. Sovětské agenti „zařídili“, že byl označen za amerického špiona, a proto ze své funkce odvolán. Odešel z ministerstva zahraničí a působil jako šéfredaktor nakladatelství. Na schůzi kritizoval tajemníka ÚV KSČ a generálního ředitele za rozkrádání a byl vyhozen z práce.

Marně sháněl zaměstnání, všude byl nejprve vítán, na pokyn strany však nesměl být na pracovní místo přijat, neuspěl ani v pohřebním ústavu, ani na dělnickou pozici v ČKD. Nakonec byl zaměstnán brigádnicky u pražských technických služeb jako metař. Pod jmény jiných osob překládal, případně osobně tlumočil. Byl jediným, kdo v Československu dokázal tlumočit do íránského a afghánského jazyka, byl tedy pro diplomatické služby nepostradatelný. Paradoxem komunistického režimu bylo, že pan Heger nesměl být zaměstnán jinak než brigádnicky, deset let pracoval jako metař, současně byl povoláván jako tlumočník k tajným jednáním, při státních návštěvách.

Dostal se i na Sibiř. Působil zde opět jako překladatel v rámci stavby automobilky Tatra. Překládal a při tom cestoval a fotil. Poznával sibiřské národy, sovětskou i starou ruskou kulturu. V roce 1978 o něm Československý krátký film Praha natočil dokument: Člověk, který maluje slunce.

V roce 1989 pan Heger vystoupil z KSČ. Po sametové revoluci se pan Heger vrátil k diplomatickým službám, prezident Havel ho jmenoval velvyslancem v Íránu.

Pan Heger žije v obci Vítězná-Huntířov, v domě se zahradou, která se pro něj stává každodenním objektem k fotografování. Stále se zajímá o dění ve světě i u nás, žije bez výčitek vůči těm, kteří mu ublížili, bez hořkosti a lítosti vzpomíná na minulost. Ničeho nelituje, vždyť i díky tomu, že mu náhody, osud či rozhodnutí strany připravily různé překážky či změnily směr, kterým se jeho život ubíral, byl jeho dosavadní život tak pestrý a plný neuvěřitelných událostí a setkání.